UOHSX00KZ2XO

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0006/2025/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-08453/2025/163 Brno 6. 3. 2025

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 22. 1. 2025, který byl Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže doručen téhož dne navrhovatelem –

- společností **COMP`S, spol. s r.o.**, IČO 46709576, se sídlem Husova 539, 468 51 Smržovka,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-01818/2025/510 ze dne 16. 1. 2025, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S1117/2024/VZ, které bylo zahájeno na návrh výše specifikovaného navrhovatele ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- město **Mělník**, IČO 00237051, se sídlem náměstí Míru 1/1, 276 01 Mělník,

učiněných při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu s názvem **„Tiskové řešení – úřad Mělník“**, zadávané mimo zadávací řízení na základě výzvy k podání nabídky uveřejněné dne 23. 10. 2024 na profilu zadavatele,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S1117/2024/VZ, č. j. ÚOHS-01818/2025/510 ze dne 16. 1. 2025

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Postup zadavatele a řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – město Mělník, IČO 00237051, se sídlem náměstí Míru 1/1, 276 01 Mělník, (dále jen „**zadavatel**“) uveřejnil na profilu zadavatele dne 23. 10. 2024 výzvu k podání nabídky, v rámci níž uveřejnil dokument „ZADÁVACÍ DOKUMENTACE“ z téhož dne na veřejnou zakázku malého rozsahu – „Tiskové řešení – úřad Mělník“ (dále též „**VZMR**“).

2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona[1] (dále jen „**zákon**“), a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 27. 12. 2024 žádost navrhovatele – společnosti COMP`S, spol. s r.o., IČO 46709576, se sídlem Husova 539, 468 51 Smržovka, (dále jen „**navrhovatel**“), kterou nadepsal jako návrh na přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem podle zákona z téhož dne (dále jen „**žádost**“ či také „**návrh**“), kterým napadl své vyloučení. Následně Úřad vedl řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání VZMR (dále jen „**řízení**“).

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 16. 1. 2025 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S1117/2024/VZ, č. j. ÚOHS-01818/2025/510 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem zamítl návrh navrhovatele podle § 265 písm. c) zákona, neboť nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle tohoto zákona. Vycházel přitom ze skutečnosti, že zadavatel nezvolil postup dle § 4 odst. 4 zákona, když v zadávací dokumentaci explicitně stanovil, že daná veřejná zakázka je veřejnou zakázkou malého rozsahu zadávanou mimo režim zákona. Zadavatel tedy dle Úřadu v šetřeném případě nezvolil dobrovolný postup v režimu zákona.

4. Úřad doplnil, že jelikož předpokládaná hodnota veřejné zakázky nedosahuje částky 2 000 000 Kč bez DPH, jde podle § 27 zákona o veřejnou zakázku malého rozsahu, a zadavatel tudíž neměl povinnost zadat tuto veřejnou zakázku v některém z druhů zadávacích řízení upravených zákonem. Podle Úřadu navrhovatel svým návrhem rovněž nebrojil ve smyslu § 250 odst. 1 písm. f) zákona proti postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení.

[1] Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění ZZVZ k okamžiku zahájení zadávacího řízení. Postup Úřadu ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

III. Rozklad navrhovatele

5. Dne 22. 1. 2025 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 16. 1. 2025. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

6. Navrhovatel v rozkladu namítá, že napadené rozhodnutí má následující zásadní vady.

7. V prvé řadě navrhovatel konstatuje, že zadávací řízení na veřejnou zakázku bylo nade vší pochybnost zadáno ve smyslu § 4 odst. 4 zákona, pročež návrh směřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle zákona.

8. Následně navrhovatel namítá, že Úřad nerespektoval ustanovení § 261 odst. 3 zákona, když nepovažoval za účelné stanovit účastníkům řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Kdyby však tuto lhůtu stanovil, obdržel by před vydáním rozhodnutí informaci o zrušení zadávacího řízení.

9. V závěru rozkladu navrhovatel dodává, že by Úřad měl správní řízení zastavit podle § 257 písm. g) zákona, neboť zadavatel zadávací řízení rozhodnutím ze dne 23. 12. 2024 zrušil. Navrhovatel rovněž poukázal na fakt, že zadavatel zrušení zadávacího řízení oznámil účastníkům zadávacího řízení teprve dne 8. 1. 2025 a Úřadu tuto skutečnost neoznámil vůbec, přestože dne 10. 1. 2025 zaslal Úřadu své vyjádření.

Závěr rozkladu

10. Závěrem svého rozkladu navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil podle § 257 písm. g) zákona.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

11. Dne 29. 1. 2025 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k rozkladu z téhož dne.

12. Zadavatel odkazuje na znění zadávací dokumentace, podle které v souladu s § 31 zákona jednoznačně uvedl, že předmětná zakázka je zadávána mimo působnost zákona. Úřad tak postupoval správně, když zamítl návrh v souladu s § 265 písm. c) zákona, protože podle ustanovení § 248 odst. 2 zákona dozoru Úřadu veřejné zakázky malého rozsahu nepodléhají.

13. Úřad dle zadavatele správně konstatoval, že návrh nesměřoval proti volbě režimu zadávané veřejné zakázky malého rozsahu ve smyslu § 250 odst. 1 písm. f) zákona. Ostatně, v takovém případě by navrhovatel musel nejprve podat námitky dle § 241 odst. 2 písm. c) zákona, které jsou obligatorní náležitostí podání dle § 250 odst. odst. 1 zákona, a tedy řádné a včasné podání námitek je podmínkou věcné „projednatelnosti“ případného návrhu.

14. K bodům 2 a 3 rozkladu, v nichž navrhovatel uvádí, že správní řízení mělo být zastaveno dle § 257 písm. g) zákona, protože zadavatel „zadávací řízení“ zrušil s tím, že pokud by navrhovateli byla poskytnuta lhůta dle § 261 odst. 3 zákona, namítal by zrušení veřejné zakázky ze dne 8. 1. 2025, zadavatel dodává, že daná veřejná zakázka malého rozsahu pojmově nespadá do definice „zadávacího řízení“, jak jsou jednotlivé druhy zadávacího řízení vymezeny v § 3 zákona. Dle zadavatele se tak neuplatní důvod pro zastavení řízení dle § 257 písm. g) zákona (jak požaduje navrhovatel), neboť zadavatel nezrušil „zadávací řízení“ ve smyslu zákona.

15. Zadavatel tak předsedu Úřadu vyzývá, aby návrh zamítl v souladu s ustanovením § 265 písm. c) zákona.

IV. Řízení o rozkladu

16. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

18. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že návrh podle § 265 písm. c) zákona zamítl, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy.

V. K námitkám rozkladu

K režimu veřejné zakázky

19. V prvé řadě k režimu veřejné zakázky uvádím, že podle § 27 zákona veřejná zakázka malého rozsahu je veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo nižší v případě veřejné zakázky

    a) na dodávky nebo na služby částce 2 000 000 Kč, nebo

    b) na stavební práce částce 6 000 000 Kč.

20. Z komentářové literatury vyplývá, že*: „… je nezbytné zdůraznit, že předpokládaná hodnota veřejných zakázek je pro účely zákona a jednotlivých finančních limitů rozhodná ve své podobě bez daně z přidané hodnoty, a to v návaznosti na § 16 odst. 1, který toto pravidlo explicitně uvádí*.“[2]

21. Na základě přezkoumání napadeného rozhodnutí jsem dospěl k závěru, že Úřad správně zjistil, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky stanovená zadavatelem odpovídala limitům dle § 27 zákona zakázce malého rozsahu. Úřad z bodu 2 zadávací dokumentace zjistil, že zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 1 999 999 Kč bez DPH. Celková cena veřejné zakázky na služby tak není vyšší než zákonem stanovený limit 2 000 000 Kč bez DPH. V bodu 1 zadavatel mj. také uvedl, že *„veřejná zakázka s názvem Tiskové řešení – Městský úřad Mělník je veřejnou zakázkou malého rozsahu na služby …“* Zde je třeba uzavřít, že Úřad správně posoudil, že se v posuzovaném případě skutečně jednalo o VZMR, což navrhovatel ve svém rozkladu ani nerozporuje.

[2] PODEŠVA, V., SOMMER, L., VOTRUBEC, J., FLAŠKÁR, M., HARNACH, J., MĚKOTA, J., JANOUŠEK, M. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář*. [Systém ASPI].Wolters Kluwer [cit. 2025-3-4].ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné z: www.aspi.cz.ISSN 2336-517X.

K dobrovolnému rozhodnutí zadavatele zadávat veřejnou zakázku v zadávacím řízení

22. Navrhovatel namítá, že zadávací řízení bylo nade vší pochybnost zadáno ve smyslu § 4 odst. 4 zákona, pročež jeho návrh směřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle zákona. K první části této námitky uvádím následující.

23. Ačkoli zadavatel v rámci zadávací dokumentace a jiné dokumentace používá pojmy – zadávací řízení, zadávací podmínky apod. – tak v bodu 1 zadávací dokumentace mj. uvedl: „*Tato veřejná zakázka je v souladu s ustanovením § 31 zákona … zadávána mimo působnost zákona.*“

24. Zadavatel tedy výslovně projevil vůli zadat přezkoumávanou VZMR mimo působnost zákona ve smyslu ustanovení § 31 zákona. V souladu s bodem 39 napadeného rozhodnutí mám za to, že zadavatel nezahájil zadávací řízení, a není tedy povinen dodržovat zákon ve smyslu § 4 odst. 4.

25. Se zřetelem k výše uvedenému shledávám dílčí námitku navrhovatele, že dané zadávací řízení bylo zadáno ve smyslu § 4 odst. 4 zákona, pročež návrh směřoval proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat dle zákona, za nedůvodnou.

K působnosti Úřadu

26. Podle § 248 odst. 1 zákona Úřad vykonává dozor nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté.

27. Podle § 248 odst. 2 zákona Úřad nevykonává dozor podle odstavce 1 nad postupem zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu, koncese malého rozsahu podle § 178 nebo sektorové veřejné zakázky podle § 158 odst. 1; to neplatí v případech, kdy zadavatel zahájí zadávací řízení podle § 4 odst. 4 nebo 5.

28. V předchozí právní úpravě byla sporná otázka dohledové působnosti Úřadu u VZMR, konkrétně v případech, kdy zadavatel porušil povinnost dodržovat zákonem stanovené zásady, často diskutována a rovněž podrobena soudnímu přezkumu (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 195/2015 ze dne 2. 2. 2017). Nynější právní úprava otázku přezkumu VZMR oproti předchozí právní úpravě jednoznačně řeší, a to tak, že ve smyslu § 248 odst. 2 zákona postup zadavatele při zadávávání VZMR nespadá do dozorové činnosti Úřadu.

29. V ustanovení § 248 odst. 2 zákona je tedy zakotvená explicitní úprava, dle které Úřad nevykonává dozor nad dodržováním zákonných pravidel při zadávání VZMR, a to ani zásad podle § 6 zákona. Tyto právní závěry uvádí i komentářová literatura k § 248 odst. 1 zákona ve znění účinném do 15. 7. 2023: „*Otázka přezkumné pravomoci ÚOHS v případě zadávání veřejných zakázek malého rozsahu je ostatně hodna samostatného rozboru. Dle § 248 odst. 1 je zjevné, že zákonodárce vymezil přezkumnou pravomoc ÚOHS pouze ve vztahu k postupu za účelem zadání podlimitních a nadlimitních veřejných zakázek. Pokud tedy zadavatel přistoupí k zadávání veřejné zakázky malého rozsahu mimo zadávací řízení, není nad takovým postupem zadavatele přezkumná pravomoc dána, a to ani v rozsahu dodržení zásad dle § 6. Jak však dále plyne z § 248 odst. 1 písm. b), je ÚOHS svěřena kompetence k rozhodování o zákonnosti postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo režim zákona o zadávání veřejných zakázek. ÚOHS tak bude oprávněn přezkoumávat zadávání veřejných zakázek malého rozsahu za účelem zjištění, zda se o veřejnou zakázku malého rozsahu skutečně jedná, a zda tedy*

zadavatel při jejím zadávání byl oprávněn postupovat dle výjimky poskytnuté komentovaným ustanovením. Konkrétně tak může být předmětem přezkumu ze strany ÚOHS v takových případech správnost stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky ve smyslu § 16 a násl. a dále otázka případného nedovoleného rozdělení předmětu veřejné zakázky za účelem obejití pravidel stanovených zákonem.“[3] K tomu jen dodávám, že ustanovení § 248 odst. 2 zákona zní ještě výslovněji než komentované ustanovení.

30. Na základě výše uvedeného lze konstatovat, že zadavatel je sice povinen dodržet zásady uvedené v ustanovení § 6 zákona, nicméně Úřad není ani oprávněn z důvodů shora uvedených přezkoumávat a rozhodovat, zda zadavatel při postupu před uzavřením smlouvy na VZMR dodržel zásady uvedené v ustanovení § 6 zákona, neboť k uvedenému nemá žádné zákonné zmocnění.

31. Na tomto místě připomínám, že přezkoumávaný postup zadavatele směřoval k zadání VZMR a zadavatel rovněž nepostupoval dle § 4 odst. 4 zákona.

32. V žádosti navrhovatele je mj. uvedeno: *„Dle § 250 odst. 1, podáváme návrh podle bodu c) proti vyloučení účastníka zadávacího řízení. (…) Navrhovatel se tedy tímto domáhá zrušení jeho vyloučení a potvrzení možnosti uzavřít smlouvu tak, jak bylo původně rozhodnuto radou města rozhodnutím č. 806/2024/R ze dne 2. 12. 2024.“*

33. Z uvedeného je zřejmé, že žádost navrhovatele směřuje proti jednomu konkrétnímu úkonu zadavatele učiněnému v rámci postupu při zadávání VZMR, konkrétně proti jeho vyloučení.

34. Rozhodnutí o „dodatečném“ vyloučení navrhovatelovy nabídky bylo navrhovateli oznámeno nejprve emailem dne 10. 12. 2024 a poté zprávou prostřednictvím certifikovaného elektronického nástroje dne 19. 12. 2024 (blíže viz bod 6 napadeného rozhodnutí). K tomu dodávám, že jako námitky, jakožto přílohu žádosti, navrhovatel předložil emailovou komunikaci se zadavatelem z období od 6. 12. 2024 do 10. 12. 2024, tedy z období před samotným rozhodnutím o vyloučení.

35. Po posouzení obsahu námitek a návrhu mám za to, že námitky navrhovatele, ani jeho návrh nesměřovaly proti volbě zadavatelem zvoleného druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky ve smyslu § 241 odst. 2 písm. b) zákona či použití postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení ve smyslu § 241 odst. 2 písm. c) zákona, resp. § 250 odst. 1 písm. f) zákona.

36. S ohledem na výše uvedené tedy docházím k závěru, že navrhovatel nepodal námitky, které by bylo možno podřadit pod institut podání námitek v rámci ochrany proti nesprávnému postupu zadavatele, a ani návrh, který by bylo možno podřadit pod institut návrhu v rámci řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Žádost navrhovatele směřující proti jeho vyloučení není návrhem podle § 250 odst. 1. písm. c) zákona, neboť tento se týká formalizovaného úkonu zadavatele učiněného v zadávacím řízení podle příslušných ustanovení zákona (např. ve smyslu § 48 zákona). Z obdobných důvodů pak také ani nejde o námitky podle § 241 odst. 1 písm. a) zákona.

[3] Vilém PODEŠVA, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA, Martin JANOUŠEK aj. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer.

37. K této části uzavírám, že v šetřeném případě (přezkoumání konkrétního úkonu v rámci zadávání VZMR) není naplněna působnost Úřadu, resp. nad postupem zadavatele Úřad nevykonává dozor dle § 248 odst. 1 a 2 zákona.

K postupu Úřadu v případě nedostatku působnosti

38. Podle § 265 písm. c) zákona Úřad návrh zamítne, pokud návrh nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle tohoto zákona.

39. Postupem Úřadu v případě nedostatku jeho působnosti se zabýval rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 139/2019-40 ze dne 19. 11. 2021, ve kterém soud dovodil nedostatek působnosti z důvodu, že zadavatel postupoval v rámci vertikální spolupráce v souladu se zákonem, neboť tato se nepovažuje za zadání veřejné zakázky. Ačkoli se rozsudek týká jiné věcné problematiky, závěry ohledně postupu Úřadu v případě nedostatku působnosti jsou obecně aplikovatelné, tedy i na případ nedostatku působnosti shledané v šetřeném případě.

40. V uvedeném rozsudku je pak mimo jiné konstatováno: *„Stěžovatel se totiž může dále (meritorně) zabývat pouze takovým návrhem, který směřuje proti postupu, který je zadavatel podle zákona o zadávání veřejných zakázek povinen dodržovat [§ 265 písm. c) uvedeného zákona]. Stěžovatel tudíž v případě návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele (v nynější věci konkrétně návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy) měl posoudit, (pouze to) zda se skutečně jedná o vertikální spolupráci. V případě kladného závěru nemohl postupovat jinak, než takový návrh podle § 265 písm. c) zákona o zadávání veřejných zakázek, bez jakéhokoliv dalšího meritorního posuzování, zamítnout, neboť nesměřuje proti postupu při zadávání veřejných zakázek. Teprve kdyby stěžovatel shledal, že podmínky vertikální spolupráce splněny nebyly, mohl by rozhodnout s ohledem na podaný návrh některým ze způsobů předvídaných v § 248 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek.“*

41. Vztaženo na tento případ se Úřad může zabývat pouze posouzením, zda se v daném případě jedná o VZMR, resp. zda předpokládaná hodnota u přezkoumávané veřejné zakázky je rovna nebo nižší zákonným limitům či zda zadavatel zahájil zadávací řízení ve smyslu § 4 odst. 4 nebo 5 zákona. Pouze v případech, že by Úřad shledal, že veřejná zakázka není VZMR či že zadavatel zahájil zadávací řízení ve smyslu § 4 odst. 4 nebo 5 zákona, je s přihlédnutím k návrhu navrhovatele oprávněn v řízení o návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele ve smyslu § 250 zákona rozhodnout tak, že uloží zákonem předvídané nápravné opatření.

42. Jak bylo dovozeno výše, v přezkoumávaném případě směřuje žádost navrhovatele proti postupu zadavatele, nad kterým Úřad nevykonává dozor, resp. postup zadavatele není v působnosti Úřadu. Ačkoli správní řád upravuje postup správního orgánu v případě, že obdrží žádost nespadající do jeho působnosti, resp. příslušnosti (§ 12 či § 43 správního řádu), Úřad – slovy výše uvedeného rozsudku – nemohl postupovat jinak, než takový návrh podle § 265 písm. c) zákona, bez jakéhokoliv dalšího meritorního posuzování, zamítnout, neboť nesměřuje proti postupu při zadávání veřejných zakázek.

43. Úřad tedy postupoval v souladu s rozsudkem č. j. 3 As 139/2019-40 ze dne 19. 11. 2021, když návrh navrhovatele zamítl podle § 265 písm. c) zákona.

44. Námitka navrhovatele, že Úřad měl správní řízení zastavit dle § 257 písm. g) zákona, neboť zadavatel zadávací řízení rozhodnutím ze dne 23. 12. 2024 zrušil, neobstojí, neboť Úřad v prvé řadě správně naplnil svoji povinnost zkoumat, zda žádost spadá do jeho působnosti. Jelikož

bylo zjištěno, že žádost směřovala proti konkrétnímu úkonu v rámci VZMR, nebylo v působnosti Úřadu zabývat se případným rozporem postupu zadavatele se zákonem. V návaznosti na to nebylo namístě správní řízení zastavovat pro bezpředmětnost. Úřad totiž neměl jinou možnost, než návrh navrhovatele podle § 265 písm. c) zákona zamítnout, a to bez meritorního posouzení věci, tedy i bez posuzování „předmětnosti“ návrhu. Z pohledu správního řádu také nedává smysl zastavovat řízení pro bezpředmětnost dle § 66 odst. 1 písm. g) v případě žádosti, která nespadá do působnosti/příslušnosti správního orgánu, který takovou žádost obdržel.

45. Navíc je pravdou, že postup při zadávání VZMR pojmově nespadá do definice *„zadávacího řízení“* tak, jak jsou jednotlivé druhy zadávacího řízení vymezeny v ustanovení § 3 zákona. Z logiky věci se tak neuplatní důvod pro zastavení řízení podle § 257 písm. g) zákona, jak požaduje navrhovatel v rozkladu, a to právě z toho důvodu, že zadavatel nezrušil *„zadávací řízení“* ve smyslu zákona.

46. Přisvědčit proto nelze ani této rozkladové námitce, která zahrnuje požadavek navrhovatele zastavit dané rozkladové řízení s poukazem na ustanovení § 257 písm. g) zákona, tedy z důvodu zrušení *„zadávacího řízení“.*

47. K dílčí argumentaci navrhovatele obsažené v bodě 2 rozkladu poukazující na nerespektování ustanovení § 261 odst. 3 zákona Úřadem (když nestanovil účastníkům řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí dle § 261 odst. 3 zákona) uvádím následující.

48. Podle § 261 odst. 3 zákona Úřad stanoví účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, která nesmí být kratší než 7 dnů. Podle § 36 odst. 3 správního řádu potom musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Ze znění obou zákonných ustanovení je zřejmé, že povinnost platí pouze v případě, že Úřad vydává rozhodnutí ve věci, tedy meritorní prvostupňové rozhodnutí nebo rozhodnutí o rozkladu proti takovému rozhodnutí, což potvrzuje i komentářová literatura: *„ÚOHS je povinen stanovit účastníkům řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve věci (tedy meritornímu prvostupňovému rozhodnutí a k rozhodnutí o rozkladu proti takovému rozhodnutí), která nesmí činit méně než 7 (kalendářních) dnů.“*[4]

49. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě Úřad výrokem napadeného rozhodnutí nerozhodoval ve věci, ale zamítl návrh z procesních důvodů (tento typ rozhodnutí se blíží spíše zastavení řízení), tedy nedošlo k rozhodnutí ve věci, nevztahovala se na něj povinnost stanovit účastníkům správního řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí podle § 261 odst. 3 zákona a § 36 odst. 3 správního řádu. Nemám proto za to, že by Úřad postupoval v rozporu se zákonem, pokud účastníkům řízení nestanovil lhůtu pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

50. Závěrem dodávám, že podle ustanovení § 31 zákona není zadavatel povinen zadávat podle zákona VZMR. Při jejím zadávání je však zadavatel povinen dodržet zásady podle § 6 zákona (zásada transparentnosti a přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace).

51. Nemožnost uplatnění návrhu u Úřadu v případě VZMR neznamená, že by dodavatelé byli zcela zbaveni možnosti domáhat se ochrany svých práv a právem chráněných zájmů před

[4] Vilém PODEŠVA, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. Komentář k § 261 odst. 3.

nezávislými orgány státní moci. Povinnost dodržovat zásady dle ustanovení § 6 zákona je zadavatelům stanovena zákonem, a proto její porušení sankcionuje právo odpovědnosti za škodu způsobenou v důsledku porušení takové právní povinnosti. O takových nárocích rozhodují ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů civilní soudy. Pokud by tedy dodavatelé měli podezření, že u VZMR dochází k porušení zákona a tento nezákonný postup zadavatele jim způsobil škodu, resp. ušlý zisk, nic jim nebrání, aby se v případě náhrady škody obrátili na civilní soud, a to i bez předchozího rozhodnutí Úřadu.

Shrnutí

52. Závěrem lze konstatovat, že v daném případě žádost navrhovatele směřovala proti jednotlivému úkonu v rámci zadávání VZMR, současně námitky navrhovatele ani jeho žádost či návrh nesměřovaly proti volbě zadavatelem zvoleného režimu zadávacího řízení ve smyslu § 241 odst. 2 písm. b) zákona či použití postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení ve smyslu § 241 odst. 2 písm. c) zákona, resp. § 250 odst. 1 písm. f) zákona, a nebyla tak dána působnost Úřadu. Úřad tedy neměl jinou možnost než návrh zamítnout podle § 265 písm. c) zákona.

VI. Závěr

53. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. město Mělník, náměstí Míru 1/1, 276 01 Mělník
2. COMP`S, spol. s r.o, Husova 539, 468 51 Smržovka

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy